

REGLUGERÐ

um fullvirðisrétt til framleiðslu sauðfjárafurða verðlagsárið 1990–1991.

I. kafli.

Orðaskýringar.

1. gr.

Merking orða í reglugerð þessari er sem hér segir:

Framleiðandi er hver sá, sem á eigin vegum hefur með höndum búvöruframleiðslu til afhendingar í afurðastöð, hvort sem er einstaklingur, lögaðili, aðili að félagsbúi eða ríkisbú.

Búmark er viðmiðunartala afurðaeininga reiknuð í ærgildum, sem ákveðin er fyrir lögbýli eða framleiðendur búvöru utan lögbýla, skv. reglugerð nr. 233/1989.

Ærgildisafurð er afurðaeining. Ein ærgildisafurð telst vera 18,2 kg af kindakjöti og tilsvarendi magn af slátri og gærum.

Lögbýli eða jörð er í reglugerð þessari skilgreint skv. 1. gr. ábúðarlaga nr. 64/31. maí 1976 með síðari breytingum.

Félagsbú er sameiginlegur búrekstur tveggja eða fleiri einstaklinga á einu eða fleiri lögbýlum með samningi, sem hlotið hefur samþykki landbúnaðarráðuneytis, sbr. jarðalög nr. 65/1976 með síðari breytingum.

Fullvirðisréttur er það magn sauðfjárafurða, sem búmarkssvæði og/eða framleiðendum er ábyrgt fullt verð fyrir á grundvelli samnings skv. a-lið 30. gr. I. nr. 46/1985.

Fullvirðismark er samanlagður fullvirðisréttur allra framleiðenda á búmarkssvæði til framleiðslu sauðfjárafurða, reiknaður sem hlutfall af samanlögðu búmarki svæðisins í sauðfé.

II. kafli.

Um fullvirðisrétt til framleiðslu sauðfjárafurða.

2. gr.

Búmarkssvæði vegna framleiðslu sauðfjárafurða skulu vera hin sömu og ákveðin voru með reglugerð nr. 233/1989. Landbúnaðarráðherra er heimilt að jameina búmarkssvæði innan búnaðarsambands svæðis, ef hlutaðeigandi búnaðarsamband óskar þess fyrir 10. október 1989.

3. gr.

Heildarfullvirðisréttur til framleiðslu sauðfjárafurða á verðlagsárinu 1990/1991 skal verða 98,2% af fullvirðisrétti verðlagsársins 1989/1990, sbr. viðauka við núgildandi búvöru-samning, dags. 22. september 1989. Framangreindri 1,8% skerðingu frá heildarfullvirðisrétti verðlagsársins 1989/1990 skal mætt með eftirgreindum hætti:

- a) 0,3% skal taka út með skiptum á fullvirðisrétti til sauðfjárframleiðslu fyrir fullvirðisrétt til mjólkurframleiðslu, sem til kemur með væntanlegum samningsauka. Skiptin skulu fara

fram skv. ákvæðum 12. gr. rg. nr. 233/1989. Náist ekki þau 0,3% í fullvirðisrétti til sauðfjárframleiðslu sem að ofan greinir skal mismuninum mætt með því að reikna hlutfallslegt álag á skerðingu einstakra framleiðenda sem þeim er ákveðin skv. 2. mgr.

- b) 1,5% komi til skerðingar á einstökum búmarkssvæðum í hlutfalli við heildarfullvirðisrétt hvers svæðis til sauðfjárframleiðslu eins og hann var á verðlagsárinu 1989/1990, þar með talinn fullvirðisréttur sem bundinn er með samningum.

Innan hvers búmarkssvæðis er búnaðarsambandi heimilt að mæta 1,5% skerðingunni með fullvirðisrétti sem til kann að falla skv. 3. mgr. og skv. 13. gr. Því sem eftir kann að standa af skerðingu svæðisins skal mætt með því að skerða fullvirðisrétt einstakra framleiðenda til sauðfjárframleiðslu frá því sem hann var á verðlagsárinu 1989/1990, í eftirfarandi hlutföllum, miðað við samanlagðan fullvirðisrétt til mjólkur- og sauðfjárframleiðslu, sbr. þó síðasta málslið þessarar málsgreinar:

<i>Samanlagður fullvirðisréttur</i>	<i>Skerðing að hámarki</i>
440 ærgildisafurðir eða minna	1,5%
440,1–550	2,0%
550,1–660	3,0%
660,1–880	4,0%
Meiri en 880 ærgildisafurðir	5,0%

Fullvirðisrétt framleiðenda sem byggja afkomu sína að meirihluta á öðru en framleiðslu mjólkur og kindakjöts, annarra en þeirra sem hafa ráðstafað fullvirðisrétti sínum með samningum við opinbera aðila, er þó búnaðarsambandi heimilt að skerða um allt að 5% af fullvirðisrétti þeirra til sauðfjárframleiðslu, óháð bústærð. Þar sem fleiri en tveir einstaklingar á vinnuáldri, sem lögheimili eiga á viðkomandi jörð, standa að sameiginlegum búrekstri og byggja afkomu sína að meginhluta á framleiðslu mjólkur og kindakjöts, þótt ekki sé um að ræða félagsbú, er búnaðarsambandi heimilt að skipta samanlögðum fullvirðisrétti, sem tveir framleiðendur væru, áður en skerðing er reiknuð skv. framangreindri töflu. Á skerðingu tilrauna- og skólabúa reiknast 50% álag. Heimilt er búnaðarsambandi, að fengnu samþykki ráðherra, að jafna út skerðingu milli framleiðenda með öðrum hætti en skv. framangreindri töflu.

Með sérstökum rökstuðningi getur búnaðarsamband óskað leyfis landbúnaðarráðherra til endurúthlutunar á þeim fullvirðisrétti sem ákveðinn var samkv. 4. gr. rg. nr. 443/1987 og skv. 4. mgr. 2. gr. rg. nr. 157/1987, að hluta eða öllu leyti. Umsókn ásamt rökstuðningi skal hafa borist Framleiðsluráði landbúnaðarins fyrir 10. október 1989.

Niður skal felldur fullvirðisréttur til framleiðslu sauðfjárafurða, sem seldur hefur verið Framleiðnisjóði landbúnaðarins, sbr. reglugerð nr. 406/1986.

Hafi framleiðandi gert samning við Framleiðnisjóð landbúnaðarins um leigu fullvirðisréttar, er ekki heimilt að nýta réttinn með innleggi sauðfjárafurða á verðlagsárinu.

Frá fullvirðisrétti einstakra framleiðenda, sem þeim er ákvarðaður skv. þessari grein, dregst fullvirðisréttur sem þeir hafa látið í skiptum fyrir fullvirðisrétt til mjólkurframleiðslu eftir ákvæðum 12. gr. rg. 233/1989.

4. gr.

Fullvirðisrétti samkvæmt 3. mgr. 3. gr. er viðkomandi búnaðarsambandi heimilt að ráðstafa til framleiðenda sem búa við þröngan kost vegna lítills fullvirðisréttar á hvern vinnandi mann á búinu (t.d. vegna ættliðaskipta), lítilla möguleika til annarrar tekjuöflunar en af mjólkur- og sauðfjárframleiðslu eða erfiðra félagslegra aðstæðna.

Umsókn studd staðfestum upplýsingum um búrekstraraðstöðu, skal senda viðkomandi búnaðarsambandi fyrir 10. október 1989. Búnaðarsamband tilkynnir umsækjendum og Framleiðsluráði landbúnaðarins afgreiðslu umsókna fyrir 20. október 1989.

Búnaðarsambandi er heimilt að fela Framleiðsluráði landbúnaðarins að annast fyrir sína hönd framangreinda ráðstöfun á grundvelli tillagna, sem sambandið gerir til ráðsins.

5. gr.

Nú selur framleiðandi líflömb til aðila sem gert hefur samning um fjárskipti við Sauðfjárveikivarnir og skal þá Framleiðsluráð landbúnaðarins meta líflömbin til jafngildis fullvirðisréttar og draga frá fullvirðisrétti sem seljanda er reiknaður samkvæmt reglugerð þessari. Fullvirðisréttur sem til frádráttar kemur skal fundinn þannig að þungi líflamba skal margfaldaður með stuðlinum 0,38. Fullvirðisréttur sem þessu nemur kemur ekki til endurútlutunar og fellur til Sauðfjárveikivarna á verðlagsárinu.

Sauðfjárveikivarnir skulu tilkynna Framleiðsluráði og hlutaðeigandi búnaðarsambandi um sölu líflamba á búmarkssvæðinu vegna fjárskipta fyrir 1. nóvember 1990. Framleiðsluráð reiknar út og tilkynnir búnaðarsambandi og framleiðendum jafngildi hinna seldu líflamba í fullvirðisrétti fyrir 10. nóvember 1990.

6. gr.

Framleiðanda er heimilt með samkomulagi við hlutaðeigandi afurðastöð að nýta allt að 4% af fullvirðisrétti sínum verðlagsárið 1991/1992 með innleggi á verðlagsárinu 1990/1991. Á svæðum þar sem fóðuröflun verður verulega undir meðallagi vegna óhagstæðs árferðis er þó heimilt að nýta allt að 8%, enda liggi fyrir meðmæli Búnaðarfélags Íslands og samþykki Framkvæmdanefndar búvörusamninga. Í samkomulagi þessu skal m.a. taka fram um greiðslu þessara afurða, sbr. 2. mgr. 29. gr. 1. nr. 46/1985.

Í stað greiðslu fyrir ónotaðan fullvirðisrétt er framleiðanda heimilt að geyma fullvirðisrétt vegna innleggs á tímabilinu frá 1. desember 1990 til 1. júní 1991, enda hafi hann tilkynnt það Framleiðsluráði landbúnaðarins fyrir 15. nóvember 1990 og gert staðfest samkomulag við afurðastöð um slátrun.

Nýti framleiðandi ekki allan fullvirðisrétt sinn skv. 3. og 4. gr. með innleggi í afurðastöð, greiðir ríkissjóður fyrir a.m.k. tvo þriðju hluta hins ónýtta fullvirðisréttar allt að 50% fullvirðisréttar hans. Þó verður ekki greitt fyrir ónotaðan fullvirðisrétt, ef framleiðsla á árinu nær ekki 50% af fullvirðisrétti viðkomandi framleiðanda. Heimilt er að greiða þeim framleiðendum, sem förguðu fé vegna fjárskipta að opinberum fyrirmælum og hófu fjárbúskap á ný árin 1986-1989, fyrir ónotaðan fullvirðisrétt þó að framleiðsla þeirra sé innan við 50% af fullvirðisrétti. Ónýttur fullvirðisréttur sem greiðsla kemur fyrir verði þó að hámarki 50% af fullvirðisrétti viðkomandi býlis. Greiðsla fyrir ónýttan fullvirðisrétt, sem leigður er með milligöngu búnaðarsambands skal ekki vera hærri en nemur leigugreiðslu búnaðarsambands til viðkomandi framleiðanda, auk umsýsluálags.

Fyrir allt að einn þriðja hluta hins ónýtta fullvirðisréttar skal ekki koma greiðsla og skal sá hluti ganga til þess að mæta framleiðslu á grundvelli fullvirðisréttar sem úthlutað hefur verið skv. rg. nr. 157/1987 og vegna leiðréttrar frumúthlutunar og úthlutunar búnaðarsambanda sem ekki rúmast innan upphaflegrar magntölu búvörusamnings frá 20. mars 1987.

Frá ónýttum fullvirðisrétti, skv. 3. mgr., skal draga eina ærgildisafurð fyrir hverja ásetta kind í bústofnsaukningu hjá viðkomandi framleiðanda, miðað við hausttalinu skv. forðagæsluskýrslu eða staðfestingu forðagæslumanns, áður en til greiðslu kemur. Heimilt er að víkja frá ákvæði þessu þegar um er að ræða bústofnsaukningu vegna fjárskipta.

Fullvirðisréttur sem ákvarðaður var skv. 2. gr. í viðauka frá 22. september 1989, og ekki er nýttur með eigin innleggi í afurðastöð eða framleiðandi fær greitt fyrir skv. 2. mgr. getur ekki nýst á annan hátt á verðlagsárinu 1990/1991.

Fullvirðisréttur sem ekki er nýttur með innleggi í afurðastöð, leigu skv. 7. gr., sölu til ríkissjóðs eða umboðsaðila hans eða skv. ákvæðum 3. og 5. mgr. skal ganga til að mæta framleiðslu vegna úthlutana sem um er fjallað í 4. mgr. þessarar greinar.

Greiðsla fyrir ónotaðan fullvirðisrétt skal taka mið af hlutfalli launa- og fjármagnskostnaðar (afskrifta og vaxta) í grundvallarverði sauðfjárafurða 1. september 1990. Framleiðsluráð landbúnaðarins annast greiðslur þessar samkvæmt nánari reglum, er landbúnaðarráðherra setur.

7. gr.

Framleiðanda er óheimilt að ráðstafa fullvirðisrétti fyrir verðlagsárið 1990–1991 milli lögbýla. Með samþykki búnaðarsambands er framleiðendum þó heimilt að skipta á mjólkur- og sauðfjárrétti. Leiguliðar þurfa að auki samþykki jarðareiganda. Þá er framleiðanda óheimilt að leggja afurðir inn í afurðastöð í annars nafni eða nýta fullvirðisrétt sinn með innleggi afurða sauðfjár sem hann hefur fengið á fæti frá öðrum framleiðanda eftir 1. maí 1990, sbr. þó ákvæði 9. gr.

Heimilt er framleiðanda, sem ekki nýtir sinn fullvirðisrétt, að leggja hann inn til leigu gegn föstu fyrirfram ákveðnu gjaldi hjá búnaðarsambandi, að fengnu samþykki jarðareiganda ef um leiguábúð er að ræða. Leigutími getur lengst orðið til 1. september 1992. Búnaðarsamband skal ráðstafa þeim rétti er til fellur á fyrrgreindan hátt með því að leigja hann öðrum framleiðendum. Framleiðendur sem hafa heildarfullvirðisrétt undir 450 ærgildum skulu hafa forgang til leigu fullvirðisréttar. Sömuleiðis skulu þeir framleiðendur sem falla undir ákvæði 1. mgr. 4. gr. hafa forgang. Að öðru jöfnu skal leitast við að láta leigu á rétti innan sveitarfélags njóta forgangs og þess gætt að fullvirðisréttur sem leigður er með fyrrgreindum hætti krefjist ekki nýrra fjárfestinga í byggingum.

Þeir framleiðendur sem vilja taka fullvirðisrétt á leigu leggi inn umsókn þar um hjá viðkomandi búnaðarsambandi. Landbúnaðarráðherra ákveður leigugjald fyrir þann fullvirðisrétt sem leigður er á þennan hátt að fengnum tillögum Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Leiga fullvirðisréttar á þennan hátt getur aldrei orðið öðrum en ábúendum á lögbýlum tekjustofn samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

Landbúnaðarráðherra getur, að höfðu samráði við viðkomandi búnaðarsambönd, undanskilið ákveðin svæði ákvæðum þessarar greinar enda berist viðkomandi búnaðarsamböndum tilkynning þar um fyrir 20. október 1989.

8. gr.

Skerða skal fullvirðisrétt sem reiknast skv. ákvæðum þessa kafla, taki framleiðandi út ófryst kjöt og slátur úr afurðastöð umfram eftirfarandi mörk:

1. Framleiðandi á lögbýli getur tekið 10 ærgildisafurðir alls af ófrystu kjöti auk sláturs af eigin framleiðslu eða allt að 60 kg. fyrir hvern heimilismann sem hafði þar lögheimili 1. desember 1989 skv. þjóðskrá.
2. Framleiðandi utan lögbýlis, með eða án fullvirðisréttar, getur tekið allt að 10 ærgildisafurðir af eigin framleiðslu úr afurðastöð, þó aldrei fleiri ærgildisafurðir en nemur fjölda framtalinna kinda á síðustu forðagæsluskýrslu.

Taki framleiðandi meira út en um getur í 1. og 2. tl. 1. mgr., skerðist fullvirðisréttur hans um það magn. Jafnframt skerðist heildarfullvirðisréttur til framleiðslu á kindakjöti sbr. 3. og 4. gr. um sama magn. Óheimilt er framleiðanda að taka kjöt úr afurðastöð eftir að það hefur verið fryst. Heimild til að taka út kjöt eftir ákvæðum þessarar greinar án þess að það skerði fullvirðisrétt viðkomandi framleiðanda, fellur niður hjá þeim aðilum sem slátra utan afurðastöðvar.

Afurðastöðvum er skylt að halda sérstaka skrá yfir allt heimtekið kjöt, þar sem fram koma allar sömu upplýsingar og um innlagt kindakjöt. Skrár þessar skal senda Framleiðsluráði landbúnaðarins með sláturskýrslum. Skal það annast útreikninga er sýna breytingu

fullvirðisréttar skv. reglum þessum og tilkynna það viðkomandi afurðastöð áður en fullnaðaruppgjör fer fram skv. 11. gr. Sláturleyfishafa er skylt að merkja allt kjöt sem tekið er út úr afurðastöð samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, með stimpli sem á stendur „HEIMTEKIÐ“. Stimpla skal skrokka á sex stöðum alls. Hvorn helming skal stimpla á þremur stöðum, á bóg, hrygg og læri.

9. gr.

Við ábúendaskipti á lögbýlum skal fráfarandi bóndi fá fullvirðisrétt lögbýlisins til ráðstöfunar á því verðlagsári sem hefst haustið eftir að ábúendaskiptin fara fram, nema um annað sé sérstaklega samið milli aðila, eða viðtakandi hafi yfirtekið bústofn og afurðir við ábúendaskiptin.

III. kafli.

Ýmis ákvæði.

10. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins reiknar út fullvirðisrétt til framleiðslu sauðfjárafurða skv. 3. gr. og heldur skrá um fullvirðisrétt, og lætur afurðastöðvum og búnaðarsamböndum í té eintak af henni fyrir starfsvæði viðkomandi afurðastöðvar og búnaðarsambands.

Framleiðsluráð landbúnaðarins aflar upplýsinga og annast útreikninga vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar og hefur eftirlit með uppgjöri afurðastöðva við framleiðendur.

Afurðastöðvum er skylt að láta Framleiðsluráði landbúnaðarins í té allar þær upplýsingar sem að gagni geta komið við störf þess og þær geta veitt.

11. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins tilkynnir hlutaðeigandi sláturleyfishöfum fullvirðisrétt framleiðenda eigi síðar en 10. desember 1990.

Frumgreiðsla fyrir sauðfjárafurðir skv. 1. tl. 29. gr. 1. nr. 46/1985 skal miðuð við fullvirðisrétt hlutaðeigandi framleiðanda skv. 3. gr., sbr. þó 1. mgr. 6. gr.

Fullnaðargreiðsla skv. 2. tl. 29. gr. áður nefndra laga skulu miðast við endanlega ráðstöfun fullvirðisréttar framleiðanda til framleiðslu sauðfjárafurða skv. þessari reglugerð.

12. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal tilkynna framleiðendum fullvirðisrétt þeirra. Þeir eiga þess kost að gera athugasemdir við hann og skulu þær berast Framleiðsluráði landbúnaðarins innan 30 daga frá birtingu tilkynningar um endanlegan fullvirðisrétt, ella gildir hann fyrir verðlagsárið. Framleiðsluráð landbúnaðarins endurskoðar útreikninga, sem athugasemdir eru gerðar við og tilkynnir framleiðanda niðurstöðu sína.

Berist Framleiðsluráði ekki athugasemdir við þá niðurstöðu innan 25 daga frá dagsetningu úrskurðarins, gildir hún fyrir hlutaðeigandi verðlagsár.

Uni viðkomandi framleiðandi ekki þeirri niðurstöðu, hefur hann rétt til þess að skjóta ágreiningnum með rökstuddri kæru til nefndar, sem skipuð er skv. 31. gr. 1. nr. 46/1985. Skal nefndin fella úrskurð sinn innan 30 daga frá því erindi berst henni.

13. gr.

Sé jörð ekki í ábúð skal Framleiðsluráð landbúnaðarins innkalla fullvirðisrétt jarðarinnar, enda hafi jörðin verið í eyði í a.m.k. tvö ár og samningur ekki í gildi um ráðstöfun fullvirðisréttar.

Fullvirðisréttur sem fylgir innkölluðu búmarki skv. b. lið 2. gr. rg. nr. 233/1989, og annar sá fullvirðisréttur sem fellur til búnaðarsambands, kemur til endurúthlutunar á viðkomandi búmarkssvæði skv. ákvæðum 1. mgr. 4. gr.

14. gr.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að færa fullvirðisrétt milli búa í eigu ríkisins (tilraunabúa, skólabúa o.s.frv.).

Einnig er landbúnaðarráðherra heimilt að ráðstafa fullvirðisrétti ríkisjarða að fengnum meðmælum viðkomandi búnaðarsambands.

15. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt 59. gr. laga nr. 46 27. júní 1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Með mál út af brotum skal fara að hætti opinberra mála.

16. gr.

Reglugerð þessi er sett sky. lögum nr. 46 27. júní 1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum og öðlast gildi þegar í stað.

Landbúnaðarráðuneytið, 30. september 1989.

Steingrímur J. Sigfússon.

Jón Höskuldsson.

Nr. 467

21. september 1989

REGLUGERÐ

fyrir Unglingaheimili ríkisins.

1. gr.

Unglingaheimili ríkisins (UHR) er stofnun þar sem yfirvöldum ber að aðstoða unglunga á aldrinum 12–15 ára (að báðum aldursflokkum meðtöldum) um lengri eða skemmri tíma, gerist þess þörf vegna hegðunarvandamála unglínganna, vegna alvarlegs skorts á eðlilegum aðbúnaði og aðhaldi af hálfu forráðamanna (uppalenda) þeirra, eða vegna alvarlegrar röskunar á högum unglínganna.

Aðstoðin miðast við:

- Skammtímavistun meðan fram fara nauðsynlegar aðgerðir á grundvelli barnaverndarlaga eða þegar mjög er áfátt eðlilegum aðbúnaði og aðhaldi.
- Vistun á meðan á rannsókn á unglíngum fer fram, greining á vandamálum þeirra og ráðstafanir gerðar til úrbóta.
- Vistun til langtíma meðferðar og enduruppeldis.
- Ráðgjöf, meðferð og önnur fagleg aðstoð án vistunar.

Heimilt er að víkja frá þeim aldursmörkum, sem hér er miðað við ef ástæða þykir til.

2. gr.

Unglingaheimili ríkisins hefur aðsetur á höfuðborgarsvæðinu, en þjónar landinu öllu. Stjórnarnefnd Unglingaheimilis ríkisins getur ákveðið að ákveðnar deildir þess skuli starfærktar utan höfuðborgarsvæðisins.

Unglingaheimilið skal veita unglíngum vídeigandi aðbúnað. Rannsaka skal og greina vanda þeirra, veita meðferð, fræðslu, félagslega aðstoð og læknishjálp eftir því sem við á.

3. gr.

Menntamálaráðherra skipar 3 menn í stjórnarnefnd Unglingaheimilis ríkisins til 4 ára í senn. Skal einn þeirra tilnefndur af Barnaverndarráði Íslands, annar af Félagsmálaráði Reykjavíkur en menntamálaráðherra skipar hinn þriðja, án tilnefningar og er hann formaður.